

18. Скупштина Удружења Фонд дијаспора за матицу

Београд, 6. августа 2016. године

Беседа, извештај председника Управног одбора Милоја Ж. Милићевић

Уважени Скупе,
Ваше Преосвештенство,
даме и господо,
драги чланови Управе, добротвори и пријатељи Фонда

1. Уводно обраћање

Управа Фонда расејање за матицу, жели најпре да упутим најсрдачније поздраве и дубоку захвалност пријатељима Србије и нашим родољубивим појединцима, групацијама, удружењима, организацијама и њиховим надлештвима у расејању и матици на новчаним прилозима у корист Фонда. Такође је потребно истаћи и непрекидно, неуморно залагање Управе Фонда на успостављању поверења и јединства матице и расејања. Посебну захвалност дугујемо свима вама који сте у протеклим напорним годинама потврђивали поверење и солидарност са Управом Фонда, на њеном упорном настојању да заштити и поврати узурпирану имовину намењену хуманитарним потребама матице. Вашом подршком и неуморним радом Управе постигнути су узорни резултати.

Ваша наклоност, поверење и подршка Фонду и даље су неопходни да би се успешно, у духу свеколике саборности и разумевања, надокнадила – односно повратила још увек узурпирана преостала имовина Фонда, и да би се она, као и до сада, користила за нужне потребне и пројекте у матици, а у складу са законима Републике Србије, нашим Статутом и усвојеним начелима деловања Фонда као трајне хуманитарне институције свеколиког српског народа.

Желимо да и данас обавестимо и нашу јавност у матици и расејању, да се средствима Фонда крајње одговорно и савесно располаже. Од оснивања Фонда августа месеца 1999. године до данашњег дана из средстава Фонда није утрошен ни један цент за било које режијске или сличне трошкове. Чланови Управе када долазе на седнице Фонда, укључујући и оне из прекоморских земаља, одувек сами сnose своје трошкове пута и боравка у матици. Поред тога, они волонтерски – добровољно и бесплатно управљају Фондом. По оваквом управљању и бризги о народном новцу као и насушним потребама наших чуваркућа, Фонд дијаспора за матицу је јединствена узорна хуманитарна организација у свеколиком српству. Ради тога сам неизмерно захвалан Управи и Савету Фонда на одлучном залагању око очувања и одговорног, узорног управљања повереном нам имовином као и на међусобној братској слози. Ваше деловање, добротворство и мишљење о свим питањима нашег заједништва је изузетно значајно, а Ваше учешће у раду ове Скупштине делегата је видан доказ Ваше искрене љубави и бриге за наш народ и отаџбину, без чега ниједно заједништво није могло настати, нити трајно опстати.

Највећи део посла у матици обаве, разуме се волонтерски, господин Живадин Јовановић, извршни директор и господин Драгомир Вучићевић, секретар Фонда. Без њих би тешко успешно Фонд деловао. У име добротвора и корисника Управа Фонда им се, и овога пута, најсрдачније захваљује.

Непосредно пред парламентарне мајске изборе, председник Владе господин Александар Вучић прими је представнике Управног одбора Фонда господина Михаила-Мајкла Милићевић (Канада) и господина Милисава Алексића (Француска). Наши представници су том приликом између осталог обавестили господина Вучића о још увек невраћеној имовини Фонда и замолили га да се лично заузме да се узурпирана средства Фонда Фонду врате. Тим поводом изражавамо нашу велику захвалност господину Вучићу, као нашим представницима господи Михаилу Милићевић и Мирославу Алексићу.

Посебно велику захвалност дугујемо Комисији за решавање приспели молби за помоћ Фонда. Чланови Комисије, Живадин Јовановић, Предраг Ракочевић, Драгомир Вучићевић, Станислав Гашпаровски, Слободан Аћимовић, Мирослав Млинар обављају обиман и одговоран посао. Често су морали о свом трошку путовати на лице места, да би проверили наводе у молбама и успоставили везе са локалним самоуправама.

Захваљујемо се Законом овлашћеним рачунопологачима господину Добрици Ђорђевић и господину Мирославу Јокић на редовном праћењу финансијског пословања Фонда.

Много хвала нашем данашњем домаћину, Канцеларији Владе Србије за дијаспору и Србе у региону на данашњем гостопримству и указаној подршци.

Поздрављамо представнике електронских и штампаних средстава информисања и захваљујемо им се на интересу и објективном информисању наше јавности о хуманитарном деловању Фонда. Ради подстицања нашег свеколиког заједништва и саборности, најљубазније их молимо да нашу јавност чешће и подробније обавештавају о постигнутим резултатима, узорном хуманитарном деловању Фонда и дословно волонтерском управљању Фондом.

2. Имовина Фонда

Следећим редовима желим да Вас обавестим о још неутрошеној имовини Фонда. Она се састоји из два дела: Расположива имовина Фонда и узурпирана имовина Фонда. О деловању Управе Фонда између претходне 17. и ове 18. Седнице обавести ће нас извршни директор Фонда, господин Живадин Јовановић, а председница Надзорног одбора госпођа Др Љилјана Вернер говориће о Завршном рачуну између претходне и ове седнице. Овлашћени рачунопологачи су такође имали увид у финансијско пословање Управе Фонда.

Као што би речено, још увек се новчана средстава Фонда састоје из два дела:

1. новчана средства која стоје Управи на располагању
2. новчана средства која су бесправно узурпирана

2.1 Распожива новчана средства

Са салдом од 20. јула 2016. године Управи Фонда је располагала са

2.288.614,67 61 €

још неутрошеног новца. Расположива имовина Фонда је за сада уложена у банкама у Београду. О детаљима, с тим у вези, сазнаћемо из извештаја извршног директора Фонда, господина Живадина Јовановић.

2.2 Узурпирана новчана средства Фонда

На основу нашег књиговодства и потврде ондашњег стечајног управника Београдске банке, господина Милорада Џомбић од 21. марта 2002. године са салдом од 2000. године, главница имовине Фонда, на рачуну Београдске банке у девизним валутама и нешто врло мало у динарима износила је укупно

3.048.648,44 €.

Овај износ је Влада Републике Србије, после скоро 8 (осам) година незаконите блокаде, 29. септембра 2008. године вратила Фонду. (Молимо погледајте, између осталог, Финансијски извештај 11. Седнице одржане 27. јуна 2009. године, на веб страни Фонда www.fonddijaspora.rs).

Влада, нажалост, није Фонду вратила средства у девизним валутама, што је Фонд готово искључиво поседовао, већ у динарској противвредности. Већ том присилном трансакцијом оштећена је главница имовине Фонда за шестоцифрени износ у еврима. И поред тога, Влада Републике Србије Фонду није вратила целокупну главницу, нити је исплатила камату и камату на камату за коришћење новца током дугих 8 (осам) година незаконите блокаде.

Да би добротвори и корисници Фонда, као и наша јавност у целини, знали колико Влада Србије Фонду још дугује, ми смо једном годишње рачунали камату и камату на камату још невраћена средства, актуализовали дуг и о томе смо вас и нашу јавност редовно на нашим Седницама извештавали. (Молимо погледајте Финансијске извештаје од 9. до 17. Седнице односно до 5. Скупштине на веб страни Фонда www.fonddijaspora.rs).

На претходној 17. Седници, односно 5. Скупштини Фонда одржаној 26. септембра 2015. године, Скупштина је утврдила, да је 31. августа 2015. године Влада Србије Фонду дуговала

2.046.616,96 € претпостављена камата 2,50 %, раније 5,50%

односно

3.055.473,86 € претпостављена камата 5,00 %, раније 7,00%

Обрачунска камата од 2,50% односно 5,00% годишње за још невраћену имовину је врло пажљиво, цело на штету Фонда, била одмерена. Годишња камата за штедњу везану на више година је биле у банкама у матици знатно веће. На пример, за износ везан само на годину дана, Фонд је, за враћену му имовину 2008. године, једно време од банке у Београду добијао 9,50% камате годишње. Обзиром да је Влада Републике Србије незаконито и дугорочно, већ делимично скоро 16 година задржала новац Фонда, требало би и даље, за невраћена средства, задржати обрачунску камату од првобитних 5,50 % односно 7,00 % годишње. Међутим, мада неби требали, ми ћемо висину камате, као и до сада, прилагођавати актуелном стању на тржишту финансија у Србији за на штедњи дугорочно орочених девизних средства. Ради тога, од претходне 17. до данашње 18. Седнице, односно од 31. августа прошле, до 31. јула ове 2016. године, за утврђивање актуелног износа невраћене имовине претпостављамо камату 2,50 % односно 5,00 % уместо ранијих 5,5% односно 7,00 % годишње.

Када се узме у обзор претпостављена обрачунска камата од 31. августа прошле до 31. јула ове 2016. године, дуг Владе Републике Србије Удружењу Фонд дијаспора за матицу се увећава за

односно **47.068,20 €** претпостављена камата 2,50%

односно

141.291,81 € претпостављена камата 5,00%

Према томе, још невраћена имовина Фонда 31. јула 2016. године износи:

односно **2.093.685,16 €** претпостављена камата 2,50%

односно

3.196.765,67 € претпостављена камата 5,00%

2.3 Укупна имовина Фонда

1. расположива имовина	2.288.614,67 €
2. још невраћена имовина	2.093.685,16 € претпостављена камата 2,50%

=====

Укупно 4.382.299,83 €

односно

1. расположива имовина	2.288.614,67 €
2. још невраћена имовина	3.196.765,67 € претпостављена камата 5,00%

=====

Укупно 5.485.380,34 €

У међувремену Фонд **Сања Миленковић** је коначно поново регистрован, али овога пута као Задужбина **Сања Миленковић**. 31. августа 2014. године Фонд је располагао следећом, на велику жалост, невраћеном имовином:

односно **258.726,44 €** претпостављена камата 2,50 %, претходно 5,50%

односно

317.265,95 € претпостављена камата 5,00 %, претходно 7,00%

2.3.1 Камата, сажет преглед захтева и наводни разлози Владе Србије

Већ беше речено, да прорачунску камату за још невраћену имовину Фонда, мада не би требали, прилагођавамо општим кретањима на тржишту новца у Србији. Мада, меродавно за висину обрачунске камате је камата у моменту када се средства уложе на дугорочну штедњу, а не актуелна камата на тржишту новца у моменту обрачуна. Невраћена имовина Фонда је незаконито узурпирана већ у 2000. године. За невраћену имовину висина камате је одмеравана, врло пажљиво, цело на штету Фонда, јер пре 16 година годишња камата за средства на штедњи везана на више година је била у банкама, у матици знатно већа од наше претпостављене обрачунске камате. Да поновим, за износ везан само на годину дана, Фонд је, за враћену му имовину 2008. године, једно време од банке у Београду добијао 9,50% камате годишње, а наша претпостављена обрачунска камата је тада износила само 5,50 % односно 7,00 %, а сада само 2,5% односно 5,00%.

И овога пута, сажето на једној страни А4-листа приказан је преглед делимично решених и још нерешених проблема – захтева и молби Удружења Фонд дијаспора за матицу. У овом прегледу, за још невраћену имовину наша претпостављена обрачунска камата од претходне до данашње Скупштине износи само 2,50 % односно 5,00% годишње. Молимо вас, имајте овај документ на уму и при руци, и о невраћеним износима упознајмо по могућству представнике Владе масмедије, али и своје пријатеље и познанике.

У нашим (без)бројним писмима Влади Србије истицано је, међу осталом, следеће:

1. Одлучно смо одбацивали тврдње ондашњег Министарства за финансије, односно Владин став, да је имовина Фонда у стечајној маси Београдске банке. Ако је, зашто је Влада гурнула имовину Фонда у стечајну масу, када је Управа знатно пре отварања стечајног поступка уручила налог Београдској банци, да се целокупна имовина Фонда пренесе на новоотворени рачун код Рајфајзен банке у Београду? Зашто је овај налог Управе игнорисан?!
2. Непосредно по отварању стечаја, свим комитентима Београдске банке надокнађена су сва средства затечена пре стечаја у Банци, само Фонду није враћено ништа . Зашто?!
3. Народна Скупштина Републике Србије је септембра месеца 2008. године усвојила предлог ондашњег почасног председника Скупштине, госпође Борке Вучић, да се целокупна средства, без икаквих ограничења, Фонду врате. Међутим, пре него што је 29. септембар 2008. године враћен Фонду битан део главнице, која су блокирана октобра 2000. године у Београдској банци, меродавни посленик Владе Републике Србије поставља ултимативно захтев Управи Фонда: Влада ће исплатити Фонду главницу, само ако се Управа обавезе да неће више ништа од имовине потраживати.

Наш потпис под тај једнострани документ је незаконит и ништаван, јер је настао неморалним захтевом и незаконитом принудом, мимо одлуке Народне скупштине, а и Скупштина добротвора Фонда га није и неће никада усвојити.

(Чак ни Министарство иностраних послова се није придржавало тог наводног документа. Оно је годину дана касније, 8. септембра 2009., од незаконито, скоро 9 (девет) година, на свом рачуну држаних 89.951,04 €, Фонду вратило 77.635,19 €. Разлику су потрошили бивши министри иностраних послова, господа Свилановић и Драшковић.)

Овако неразуман однос Владе Републике Србије према имовини Фонда, намењеној искључиво за хуманитарне потребе у Матици, и домаћинском, дословно волонтерском - добровољном и бесплатном - деловању Управе, нанео је и наноси непроцењиву штету нашем заједништву и нашој свеколикој саборности. Тим пре је то несхватљиво, пошто Управа Фонда одувек сваку, поготово сваку већу инвестицију чини у сарадњи и договору са одговарајућим Владином надлештвима и локалним самоуправама. И поред тога, једно врло одговорно место у државној администрацији наше Србије нам врло озбиљно замера „ што нисмо у систему“. Није нам се дала прилика, да питамо: у ком смо ми то систему, ако нисмо у његовом, јер готово све што смо радили и радимо са државним институцијама или у договору са њима.

Не може се очекивати да се однос између расејања и Владе нормализује, све док Влада у потпуности не врати Фонду незаконито задржану имовину.

Познато је, да је бивши дугогодишњи министар финансија, господин Динкић упорно одбијао да се Фонду врати узурпирана имовина. Уместо да буде активан део решења, он је, на жалост, све до свог краја, био доследан део проблема. У сваком случају, Управа неће одустати да захтева од Владе Србије, ако се буде морало и поново преко суда, да се имовина Фонду у потпуности надокнади.

Поштовани драги пријатељи,

Прихватили смо се да бринемо о имовини Фонда. То је велика људска - морална одговорност и обавеза. Грех би био заборавити или запоставити преузету обавезу и изневерити добротворе Фонда. Више не смемо да ћутимо. Сви до једног морамо што чешће, и што гласније захтевати да Влада задржану имовину што пре Фонду врати. Дешава се, на жалост доста ретко, да се понеки новинар обрати неком од чланова Управе, али ни та се прилика не искористи да се јавно каже колико Влада Републике Србије још увек дугује Фонду.

Да поновимо: 31. јула 2016. године дуг Владе Фонду је износио:

односно

2.093.685.16 €	претпостављена камата 2,50%
3.196.765.67 €	претпостављена камата 5,00%

Не смемо ћутати, морамо у свакој прилици о томе говорити и залагати се да Влада Србије узурпирану имовину Фонда, Фонду коначно врати. Пре свега од нас то очекују добротвори и корисници Фонда, свака честита особа свеколиког нам народа, али и наша савест.

3. Србослов, Српски меморијал и Српски дом

Поред хуманитарне помоћи, бавили смо се низом других нерешених проблема нашег народног бића. Између осталог, залагали смо се, и даље се залажемо, да се подигне Српски меморијал, за стварање националне антологијске читанке, назвали смо је *Србослов*, и изгради Српског дома. О потреби реализовања ова три национална пројекта, већ годинама опширно се говорило на нашим скуповима у расејању и матици. Ове предлоге је Други Сабор матице и расејања 2000. године једногласно прихватио.

Прошле 2015. године основано је Друштво за подизање Меморијалног центра српским жртвама у 20. веку. За председника Управног одбора изабран професор Василије Ђ. Крстић академик, један од најзначајнијих савремених српских интелектуалаца. Овај подухват има благослов Његове светости патријарха Српског господина Иринеја, као и подршку председника Републике Србије господина Томислава Николића.

О подизању Српског дома у међувремену конкретно се размишља у Управа нашег Фонда.

Озбиљних покушаја да се створи Србослов – или антологијска читанка Српског народа још на жалост нема, мада наше најугледније, културне и јавне личности, многих од њих на жалост више међу нама нема, су сматрали да би, ради очувања нашег идентитета Србослов требало што пре створити. Србослов не треба да се пише, већ да се састави од постојећих значајних текстова и народног предања. За то је неопходна воља нашег духовног, нашег световног врха и наше државе Србије.

Поштовани, драги пријатељи, вазда имајмо на уму вечну поруку и поуку светог апостола Павла:

„Нека се не уморимо добро чинити, јер ћемо у своје време пожњети ако не малакшемо.“ Гал. 6.9.

Ми малаксати нећемо, јер не смемо, а пожњети морамо!

Хвала

Ваш

Милоје Ж. Милићевић